

όνομάζει τὸν τόπον, τὸν νῦν καλούμενον, ὡς φησιν ὁ ἡμέτερος Μελέτιος (σελ. 387), ΠΟΝΤΡΑΧΥΝ, εἴτε τῆς χυδαίας φωνῆς οὗτως ἀλλοκότως πλασάσκει τούνομα, παρὰ τὸ ΤΟΠΟΝ ΤΡΑΧΥΝ, εἴτ' αὐτοῦ Μελετίου, ρέμβασμῷ μικνοίας, συγχέαντος ἀπέρ ωρεὶς δικτεῖλαι.

ΣΕΛΙΔ. 228, στ. 2, ίερῶνυμος.] Οἱ ἐπικληθεῖς Καρδιανὸς ἔσται εἶναι, ἀπὸ Καρδιας, πόλεως τῆς Θρακικῆς χερσονήσου.—**Στ. 16, Δευκαλίωνα.]** ΗΔ, ΑΤ, Δευκαλίωνε. Πιστοῦται δὲ τὴν διόρθωσιν ἡ ἔξις γραφή.—**Στ. 17, Αἴμονα.]** Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Αἴμονε. Εἰ δὲ τὸ Αἴμονα, ὄρθον, τοιοῦτον ἄρκα καὶ ὅπερ ἔφεν διορθώσας Δευκαλίωνα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 229, στ. 7, Κηναίου.] Άκρας, τῆς νῦν καλουμένης Κάβο Λιθάρε, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Γεραιζόν.] Εἴτεραν ἄκραν τὴν ἐν τοῖς νεωτάτοις πίναξι γραφομένην, Cap Mantello.

ΣΕΛΙΔ. 230, στ. 1, Άνώμαλος.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Άνώμαλον.—**Στ. 3, Πεταλία.]** Νῆσος, ἡ νῆσοι πρὸς τῷ Γεραιζῷ, καλούμεναι νῦν Πεταλίους (ἔσ.γρ. Πεταλοῦσσαι).—**Στ. 14, Χαλκίδος.]** Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Αὔλιδος.—**Στ. 20, Οἱ ὅροι Εύβοιαν.]** Εἰς τῆς Ἰλιάδος, β', 536.—**Στ. 25, Βοὸς αὐλὴ.]** Ισως τὸ νῦν ἐν τοῖς πίναξι γραφόμενον Buffalo· ράξη γάρ ἡ ἐκπτωσις τοῖς χυδαίζουσιν ἀπὸ τοῦ Βοὸς αὐλῆς εἰς τὸ Βούφαλον.

ΣΕΛΙΔ. 231, στ. 7, Εἰς (γρ. Εἰς) τὴν ίσιακην.] Προσείθηκε τὴν πρόθεσιν, ἀκολουθήσας τοῖς ἀρχαίοις τε καὶ νέοις μιταφραζαῖς.—**Στ. 21, Εἴτειν τοῦτο.]** Τὸ ὄνομα δηλονότι, Ωρεὸς, ὃς νῦν Ωρεὸς λέγεται.

ΣΕΛΙΔ. 232, στ. 10, Τῷ Όρῃ τῇ Όχῃ.] Όρος τοῦ ἀγίου Ηλίου (Mont Saint-Elie) γράφεται ἡ Όχη ἐν τοῖς νεωτέροις πίναξι.—**Στύρα.]** Τὰ νῦν. Στοῦρα.—**Στ. 15, Άποκαθαιρεσθαι τὸν πίνον τῇ πλύσει παραπλησίως.]** Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Άποκαθαιρεσθαι τῇ πλύσῃ τὸν πίνον παραπλησίως. Εἴπει τὰ ἄλλαχοῦ (Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν ἀναγνώς. σελ. ἡ) σεσημειωμένα.—**Στ. 18, Μαλιακῷ.]** Λαμιακῷ, τινὲς γραπτέον εἶναι ὑπετόπασαν.—**Στ. 24, Εἰς δὲ Γεραιζόν.]** Εἰς τῆς Οδυσσείας, γ', 177.

ΣΕΛΙΔ. 233, στ. 5, Έρετρια.] Τὸ νῦν ὄνομα τῆς Έρετρίας La Roche τῇ Γάλλων φωνῇ γεγραμμένον εὑρίσκω ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Πατρικίου (ἴδε καὶ τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις, Strab. tom. IV, pag. 17, not. 1).

— **Στ. 6,**

E.R. της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

— Στ. 6, Χαλκίς.] Τὴν δὲ Χαλκίδα καὶ αὐτὸς, καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Σοφικὺς (παρὰ τῷ Ὀρτελ.) Νεγρεπόντες (Négre pont) καλοῦσι, τῷ αὐτῷ δηλουότει ὀνόματι, φ' καὶ τὴν ὅλην νῆσον τῆς Εύβοιας.

ΣΕΛΙΔ. 234, στ. 13, Χαλκίδα.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 640. — Στ. 15, Βάν δὲ... ΠΕΤΡΗΕΣΣΑΝ.] Ἐκ τῆς Ὁδυσσείας, δ', 295, ὃντος μέντοι φέρεται, ΚΑΛΛΙΡΕΕΘΡΟΝ. — Στ. 16, Οίκειαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οἰκίαν. — Στ. 22, Μελανής... ἡ Ἐρετρία.] Ἰσως καὶ ἡ ὅλη Εὔβοια Μελανής ἐκάλεστο, ἵνει ἐπιπτα τὸ νέον ὄνομα τῆς νήσου, Négre pont, ὁ ἐξ Μέλαινα γέφυρα. — Στ. 25, Σαγηνεύσαντες, ὡς φησιν Ἡρόδοτος, τοὺς ἀνθρώπους.] Περὶ πολλῶν ἄλλων ἴστορικῶν πόλεων Ἡρόδοτος τὸ Περσικὸν ἔθος τοῦτο, τὸ σαγηνεύσιν λέγω τοὺς κατοίκους, περὶ Ερετρίας, οὐ σαγηνεύσαντες, ἀλλὰ χειρωσάμενοι μόνον εἶροκεν (ζ', 102). Εἰκὸς οὖν (καθάλλοντας τὸ Οὐκλευτήρος εἰς τὸν Ἡρόδοτον, γ', 149) τὸν Στράβωνα, μυῆμης ἀμαρτία, τῷ Ἡροδότῳ ἀνατίειντι, ὃπερ Πλάτων λέγει περὶ τῶν Ερετριέων.

ΣΕΛΙΔ. 235, στ. 1, Πρότερον.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ ἀρχαῖῳ μεταφρασῆ) ΑΤ, Ποτέ. — Ανέσησαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ανέθεσαν. — Στ. 20, Οπου καὶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐ γε καὶ.

ΣΕΛΙΔ. 236, στ. 1, Καθαῖσώς.] Ότι ὥρειλον προσθεῖναι τὴν οὐδαμοῦ τῶν ἀντιγράφων φερομένην λέξιν ταύτην, ὁμολογήσουσιν, οἴμαι, οἱ τῆς Ελλήνων φωνῆς ἐμπαιροι. — Στ. 2, Οἱ ἀκοντιζαί.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸ ἀρθρον. — Στ. 6, Συςάδην, καὶ κοντοβολούντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συςάδην χρώμεθα, καὶ κοντοβολούντες. — Στ. 11, Αἰχμήταλι.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 543. — Στ. 15, Οἰος.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, π', 142. — Στ. 17, Δουρί.] Ἐκ τῆς Ὁδυσσείας, δ', 229. — Στ. 22, Οῦτησε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, δ', 469. — Στ. 25, Οὐ γάρ σφιν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ν', 713, καὶ 714-715· ὃντος μέντοι ὁ πρῶτος σίχος γράφεται, Οὐ γάρ σφι εαδίη ὑσμίνη μίμνε φίλου κῆρ.

ΣΕΛΙΔ. 237, στ. 1, Περιφέρεται.] ΗΔ, ΑΤ, Παραφέρεται. — Στ. 2, Θεσσαλικήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θεσσαλικόν. — Στ. 5, Κερεύς.] Ἀποκατέσησα τὴν ἀρχαῖαν γραφὴν, ΑΤ, Κηρεύς. — Νηλεύς.] ΔΓ, Νελεύς. — Στ. 6, Ἀφ' οὐ μὲν τά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀφ' οὐ τὰ μέν. Αναφέρεται δὲ εἰς τὸ Κερέως. — Ἀφ' οὐ δέ.] Ἀπὸ τοῦ Νηλέως, ἡ Νελέως ἔει γάρ οὐ κατὰ γιγαντὸν, ἀλλὰ καθάπτερ συνέταξε καὶ ἐν ἄλλοις (ἀνωτέρ σελ. 154), ἀποδιδοὺς τὸ πρῶτον τῷ πρώτῳ, καὶ πὸ

δεύτερον τῷ δευτέρῳ. Καὶ μαρτυρεῖ μὲν τῷ λεγομένῳ ὁ συγγραφεὺς τοῦ Περὶ Θαυμασίων ἀκουσμάτων (κεφ. 184), ἐν ᾧ φέρεται κακῶς Κέρβης, ἀντὶ τοῦ Κερεύς. Ἀντιμαρτυροῦσι δὲ Ἀντίγονος ὁ Καρύζιος (κεφ. 84), καὶ ὁ Πλίνιος (χχχι, 2), τῷ Κερεῖ τὸ μελκινεῖν ἀνατεθέντες.—Στ. 9, Μεταβαίνοντες.] ΉΔ (τουτέσιν, ἐξ Ἰλλυριῶν εἰς Εὔβοιαν τὴν πατοίδα μιστερχόμενοι), ΑΤ, Ἀβαντες, ὅπερ ὁ Εὐλαυνδρος εἰς τὸ Αναβάντες τρεπτέον εἶναι ὑπετόπτες.—Στ. 10, Συμπολεμήσοντες.] ΉΔ, ΑΤ, Συμπολεμήσαντες· λέγει γάρ τὴν αἰτίαν, διε' οὗ εμειναν περὶ Εὔδασσαν. Καταλαβόντες γάρ τοὺς Εδεσσαίους πολεμοῦντας, ἐπεκούρησαν αὐτοῖς, καὶ πλησιόχωροι αὐτοῖς πόλειν ἔκτισαν τὴν Εὔβοιαν.—Στ. 15, Θετταλοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θετταλικοῖς.
—ΤΑ πρὸς... Ἀκαρνανές Εἰσι.] Διεχυραπτέον τὸ ἄρθρον, ἢ τὸ ρῆμα τρεπτέον εἰς τὸ, ΕΧΟΥΣΙ, ὅπερ ἐξέρρασ (tenant) καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστής.

ΣΕΛΙΔ. 238, στ. 2, Τὸν Ἀχελῷον ποταμόν.] Τὸν νῦν Ἀσπρόπόταμον καλούμενον.—Στ. 5, Ἀγραίων.] Ων τὴν χώραν Ἀγραίδα Θουκυδίδης (γ', 111) καλεῖ τῆς δὲ πόλεως αὐτῶν τὰ ἐρείπια δεικνυτει νῦν, ὡς φησιν ὁ Μελέτιος, πρὸς χωρίῳ τενὶ καλουμένῳ Ἀριάδα, εἴτε τυπογράφῳ ἀβλεψίᾳ οὗτῳ γεγραμμένου παρὰ τῷ Μελετίῳ τοῦ ὄνοματος, ἀντὶ τοῦ Ἀγραίδα, εἴτε διὰ χυδαισμὸν ἀποβαλόντος τὸ γ.—Στ. 19, Ἀνακτόριον.] Η νῦν Βονίτσα καλουμένη.—Στ. 20, Ἀκτίου.] Τοῦ νῦν Ἀτσιο λεγομένου.—Στ. 21, Νικοπόλεως.] Εξιν ἡ νῦν Παλαιοπρέβεζα, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στράτος.] Σεροβίγλι νῦν κατὰ τὸν αὐτόν.

ΣΕΛΙΔ. 239, στ. 3, Πάλαιρος.] Κατὰ τὸ νῦν καλούμενον Porto figo (οἱ εἰς Συκῆς λιμὴν), καθάς οὔεται ὁ Δασιβιλῆς. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημειώσεις.—Ἀλυξία.] Ἀξιεῖται, κατὰ τὸν Μελέτιον· κατ' ἄλλους δ' ἄλλως.—Δευκάς.] Η νῦν Ἄγια Μαύρα.—Ἄρογος Ἀμρελοχειόν.] Τὸ ἐπώνυμον μόνον κολοβόσαντες Φιλόκιαν νῦν καλοῦσιν· ἔτεροι δὲ ὄρθιώτερον Ἀμφελόχαν, εἰ χρὴ πιεύειν τῷ Πατρικίῳ· ὁ δὲ Μελέτιος τὴν νῦν Ἀρταν αὐτό φησιν εἶναι.—Στ. 4, Αμβρακία.] Ο Νιγρος (παρὰ τῷ Όρτελ.) τοῦτο βούλεται τὴν Ἀρταν εἶναι. Ο δ' οὖν πάλαι καλούμενος Ἀμβρακικὸς κόλπος, ταῦν Κόλπος τῆς Ἀρτης ὄνομάζεται.—Στ. 6, Ἀνακτόριον.] Ἀντέρρεον, γραπτέον εἶναι τεινες ὑπελαβον, ἀντὶ τοῦ Ἀνακτόρεον.—Στ. 7, Καλυδών.] Ισως ὁ νῦν Γαλατᾶς. Ἰδ. τὰς Γαλλ. σημ.—Στ. 15, Τριχώνιον.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Τραχίνιον. — Εχον.] Οὐκ ἀπινάγως εἴκασεν ὁ Δουλειᾶς

γραπτέον εἶναι Εὔχουσαν, ἐν' ἀναφέρηται πρὸς τὸ Ἀρχαῖαν.—Στ. 15, Εὐπάλιον.] Οὐ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 204) ἔμνημόνευσεν.—Στ. 16, Καὶ Ἀθαμάνων.] Γράφε, Καὶ τῆς Ἀθαμάνων, καθὰ φέρεται ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐκδόσεσι.—Στ. 18, Τὸν Κόρακα.] Τὸν ὄνομαζόμενον ἐν τῷ Γεωγραφικῷ τῆς Πελοποννήσου πίνακι Βιδρινίτζα (Mont Vedrinitza), κατὰ δὲ τὸν Πατρίκιον, Κοραξᾶν.—Στ. 19, Μᾶλλον τὸν Ἀράκυνθον.] ΕἴδεΔ, ΑΤ, Μάλα ὄντων τὸν Ἀράκυνθον· ἦν ἀπεδέξατο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι φερομένου, Μαρλαὸν τὸν Ἀράκυνθον, ὡφ' ὃν παραχθεὶς ὁ ἥμιτερος Μελέτιος (σελ. 329) Μαρλαὸν, οὐδαμοῦ γῆς δύν ὅρος ἐπλασε. —Στ. 23, Ταφιασσὸν καὶ Χαλκίδα.] Χαλκὶς ἐξὶν ἡ νῦν Βαράσσοβις, κατὰ τὸν Μελέτιον. Ἐν τῷ ἐμῷ ἀντεγράφῳ προσγέγραπται τῷ χωρίῳ σχόλιον τόδε· «Οἶμαι τὸν μὲν Ταφιασσὸν, τὸν νῦν ἀλιγόμενον Οἴζον ὅρος Χαλκίδα δέ, τὴν ἀρτίως Βαράσσαβαν· ν ὡφ' θὺν καὶ πολέχυιν ἐξὶν Αἴντεπατρας καλούμενον, καθότι καὶ » τὰς Πάτρας ἔχει ἀπεναντίου.» —Στ. 25, Μακυνία.] Γραπτέον εἶναι Μακρύνεια, διατείνονται τινὲς, ἐκ τῆς παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στράτιῳ γραφῆς ὄρμώμενος. Εἶτεροι δέ, τούναντίου, τὸν Στέρχον διορθωτέον εἶναι ἐκ τοῦ Στράβωνος, οὐ τοῦτον τοῦτον, ὑπειληφάσι, διὰ τὸ καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ παρὰ Πλινίῳ σώζεσθαι τὸ τῆς Μακυνίας ὄνομα. Εμοὶ δέ δοκεῖ λογομαχίαν ἀντεκρυς εἶναι τὴν περὶ τοῦ διόδιατος ἀμρισβήτησιν πιθκὺν γάρ, ὅτι ἀμφοτεῖς ἐλεγον καὶ Μακυνίαν, καὶ Μακρύνειαν (ἡ Μακρυνίαν), καθὰ μαρτυρεῖ καὶ τὸ νέον ὄνομα τοῦ χωρίου ἡ Μακρυνοῦ (Μελέτ. σελ. 329). τὸ μὲν παρὰ τὸ Μῆκος (μωριστή, Μάκος), τὸ δέ παρὰ τὸ συνώνυμον Μάκρος, ὅπερ μήπω κατακεχωρίσθαι ἐν τοῖς Δεξεροῖς, ἐν ἄλλοις (Ηλιοδώρ. Μέρ. Β, σελ. 132) ἐδήλωσα.

ΣΕΛΙΔ. 240, στ. 3, Εὔηνος.] Οὐ νῦν Φιδάρι καλούμενος, παρὰ τὸ Όφειδάρειον, ὑποκορεῖτεκὸν τοῦ Όφεις, διὰ τὸ δραχοντοειδές τοῦ ρεύματος καὶ τὰς καμπάς, θηλονότι, ἃς ἐν τοῖς ἑξῆς ἐμφαίνει ὁ Στράβων, καὶ ἐκδηλότερον ὁ Σοφοκλῆς (Τράχεν. 12); Εἵλεκτὸν δράχοντα ὄνομάζων τὸν τῆς Δητενείρας μυητῆρα ποταμὸν, καίπερ ἐκεῖνος οὐ τὸν Εὔηνον, ἀλλὰ τὸν πρὸς δυσμάς αὐτοῦ Ἀχελῷον ἀντερέσαι τῷ Ἡρακλεῖ περὶ τοῦ γάμου λέγει, ὡς ἴσορήσει παρακατιῶν (σελ. 251) καὶ ὁ Στράβων.—Στ. 21, Μολύχρειαν.] Διάδικτος διφθόγγου σύραψε ἐνδέδε τε καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς (σελ. 253), ὡς φέρεται ἀνωτέρω (204 καὶ 239), ΑΤ, Μολυχρίαν.

ΣΕΛΙΔ. 241, στ. 3, Τοῦ Ἀμβρακικοῦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τοῖς Ἀμβρακικοῦ.—**Στ. 6, Ἐκτός.**] Ἰσ.γρ. Εὐτὸς, καθάπερ μιτέφραστι Γαλλεζὲ καὶ ὁ Δουνδείλης, μηδὲν δηλώσας περὶ τῆς γραφῆς· τὰ γάρ ὅπο τῶν πρὸ ἐμοῦ ἐκδοτῶν παραβληθέντα ἀντέγραφα (συμφώνως τῷ ἐμῷ ἀντεγράφῳ καὶ τοῖς λοιποῖς μεταφρασταῖς ἄπασι) φέρουσιν, Ἐκτός.—**Στ. 15, Οἵος κ. τ. λ.**] Ἐκ τῆς Όδυσσειας, ώ, 376.—**Στ. 18, Καὶ Κροκύλει.**] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 633.—**Στ. 19, Γαργάσου.**] Ἑπειδὴ τὰ ἀκατέρω (σελ. 125) σημειωθέντα μοι.

ΣΕΛΙΔ. 242, στ. 4-8, Τὸν ὑπέρκομπου... ἀκτῆς.] Ἐξ ΕΔ οἰεῖται καὶ ἀντιλήφονται τοὺς σίχους· ἀνδ' ὡν οἱ πρὸ ἐμοῦ τὰ ἔξης μόνικα ἀπεδίδειντο οὐτωσὶ τεταγμένα,

Τὸν ὑπέρκομπου θηρῶσσα. Φάσω',
Οἰερῶντες πόθῳ ρίψαι πέτρας ἀπὸ τηλεφενοῦς·
Δλλὰ κατ' εὐχὴν σὲν, θέσποτ' ἄνκε.

—**Στ. 14, Πτερῶν.**] ΔΓ, Πετρῶν. Ἰσ.γρ. Πτηγῶν.—**Στ. 25, Λύταρος κ. τ. λ.**] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 631.

ΣΕΛΙΔ. 243, στ. 2, Οἱ δ' ἐκ Δουλειχίοιο.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 625.—**Στ. 4, Οἱ δ' ἄρα.**] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 615.—**Στ. 6, Οἱ δ' Εῦβοικοι.**] Ἐκ τῆς αὐτῆς, β', 536-537.—**Στ. 8, Τρῶες.**] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 173.—**Στ. 15, Μέν οὖν τὰ ἀντίπερα.**] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέν οὖν καὶ τὰ ἀντιπέραν.—**Στ. 16, Δώδεκ' ἐν.**] Ἐκ τῆς Όδυσσειας, ξ', 100.—**Στ. 20, Ἐν πορθμῷ.**] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 671.—**Στ. 23, Σάμος καὶ Σάμη καλουμένη.**] Σώζει νῦν τὸ πρῶτον τῶν ὄνομάτων.—**Στ. 26, Όσσαι.**] Ἐκ τῆς Όδυσσειας, ἄ, 245.

ΣΕΛΙΔ. 244, στ. 4, Σάμοιο τε.] Ἐκ τῆς Όδυσσειας, δ', 671.—**Στ. 13, Εἴδε Σάμης.**] Ἐκ τῆς αὐτῆς, π', 249.—**Στ. 15, Τὸν μέν.**] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 366.—**Στ. 18, Πλησίον.**] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλησίων.—**Στ. 24, Ναιετάω.**] Ἐκ τῆς Όδυσσειας, ἵ, 21.

ΣΕΛΙΔ. 245, στ. 9, Ήμεῖς.] Ἐκ τῆς Όδυσσειας, γ', 81.—**Στ. 10, Εἴδε τερον.**] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴτε δ' ἔτερον.—**Στ. 16, Αὐτὴ δέ.**] Ἐκ τῆς Όδυσσε. ἵ, 25.—**Στ. 17, Χαμηλή.**] Ἐκ ΔΓ (συνχρόνους τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ), ΑΤ, Χαμαλή.—**Στ. 18, Κρανακὴν καλῶν.**] Ἐκ τῆς Όδυσσειας, ἄ, 247.—**Στ. 20, Τροχεῖαν.**] Ἐκ τῆς Όδυσσειας, ξ', 1.—**Στ. 23, Οὐ γάρ τις νῆσος εὐθείειλος.**] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 607. εἴ τις καὶ διερρώτερον τὸ κακῶς παρ' ἄποκτι γραφόνενον χωρίου τόδε, γράφοντας, Οὐ γάρ τις νῆσων ἐπιπήλατος.

ΣΕΛΙΔ. 246, στ. 3, Αὲ δὲ τ'.] Ἐκ τῆς Οδυσσείας, ἡ, 26.—
Στ. 8, Εἴτ' ἐπέ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, μ', 239.—Στ. 11, οὐ φέλοι.]
Ἐκ τῆς Οδυσσείας, κ' 190.—Στ. 15, Εἶχε δέ τινα καὶ τούτου ἔμ-
φασιν.] Ἀναγκαῖα μοι ἔδοξεν ἡ τοῦ δευτέρου συνδέσμου προσθήκη,
ὅν καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστής πως ἔξερχασεν· ὁ δὲ πρῶτος ἵστορος
μετὰ τῷ Γάρ συνδέσμῳ· Ό νοῦς, γάρ παρέχει καὶ τοῦτό ὁ
Ποιητής, τὰ τέσσαρα κλίματα βούλεσθαι λέγειν δηλούντες.—Στ. 16,
Δύτιτερός μενον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αντεθέμενον.—Στ. 28, Οὐδὲ εἰ
ἄργήν εῖται.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Οὐδὲ ἀρχὴ εἰται.

ΣΕΛΙΔ. 247, στ. 5, Μεκραὶ, Παλεῖς τινες.] ΗΔ, ΑΤ, Μεκραὶ
πόλεις τινες. Ὁ Κασωβὸν ὑπενόει γραπτέον εἴναι, Μεκραὶ πό-
λεις τινες, Πάλη. Οἱ δὲ Παλεῖς (οὓς ὁ Πολύδιος Παλαιεῖς κα-
λεῖ) νῦν Παλέκι καλοῦνται, κατὰ τὸν Σοφιανὸν, κατ' ἄλλους δὲ
Παλαιόκαστρον, ὅπερ ἔστι ταῦτὸν εἴναι τῷ ἐν τῷ γεωτάτῳ τῆς
Πελοποννήσου πίνακι πλησίου τῆς Σάμης κείμενῳ καὶ καλουμένῳ
Παλαιοχώρῃ. Εἰ δὲ χρὴ τῷ Μελετίῳ πιεσένειν, τὸ πολὺ τούτων
ἀπέχον πρὸς δύσιν τε καὶ γότου Λιξοῦρε εἰς·—Στ. 6, Πρώνησος.]
Ης τὰ ἐρείπια δείκνυνται νῦν ἐπ' ἄκρᾳ καλουμένῃ Βισκάρδῳ (Cap
Viscardo). Ὁ Τίτος Λιούΐος (xxxviii, 28) Νησιώτας ὀνομάζει
τοὺς κατοίκους τῆς Πρωνήσου· χερρόνησίζει γάρ τῷ δυτὶ ἡ ἄκρη. —
Κράνιοι.] Ή νῦν Κρανιά, η κατ' ἄλλους, Κράνη, τριμιλλιον
ἀπέχουσα τῆς Θαλάσσης, περὶ τὸ νῦν Άργος ὁλε καλούμενον κει-
μένη. —Στ. 14, Οἱ δὲ, τῇ Τάφῳ, καὶ Ταφίους τοὺς Κεφαλληνίους.]
Οἱ τὴν αὐτὴν νομίσαντες εἴναι τῇ Τάφῳ τὴν Κεφαλληνίαν, εἴ γε δὲς
τοῦ ἀληθοῦς ἥμαρτου, ὥσπερ δικτείνεται Στράβων, δε' ὁμωνυμίαν
ἴσως ἥμαρτου· ἦν γάρ καὶ ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ πόλις καλουμένη Τάφος,
εἰ χρὴ πιεσύσαι τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ· ὁ γοῦν Σαλμάσιος (Plinian.
exercitall. pag. 503), ἡπατῆσθαι φησι τὸν Στέφανον. Σώζεται
δὲ οὖν ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ, κατὰ τὸν γεωτάτον τῆς Πελοποννήσου πίνακι,
χωρίου καλούμενον Τάφιο (Tafio), πρὸς τῇ λεγομένῃ Σιδηρᾶ
ἄκρῃ (Cap Sidero) κείμενον. —Στ. 22, Μέντης.] Ἐκ τῆς Οδυσ-
σείας, α', 180. —Στ. 24, Ταφιοῦς ἡ Τάφος.] Ή οὗσος δηλούντι
περὶ τῆς ἐν τοῖς ἔξης (σελ. 252) ἐρεῖ πλατύτερον. Ταύτην εἴναι τινες
οἶονται τὸ νῦν καλούμενον, Μεγαλονηῆσι (ἴδ. τὰς Γαλλικ. ση-
μειώσ.). Ταύτὸν ίσως καὶ τὸ ἐν τῷ τῆς Πελοποννήσου πίνακι τῷ γεω-
τάτῳ καλούμενον Μακρουνῆσι, τὸ πρὸς ἄρκτον κείμενον τῆς ἐκ-
βολῆς τοῦ Αὔχελῷου.

ΣΕΛΙΔ. 248, στ. 2, Φυλεύδεω ἔταρον.] Εὖ ΕΔ καὶ ΔΓ (συμφώνως ταῖς Ὀμηρικαῖς ἐκδόσεσσιν, Ἰλιάδ. ὁ, 519) ΑΤ, Φυλέως ἔταρον.
— Στ. 4, Αὐτάρ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος β', 631.—**Στ. 8, Οὐδὲ οἱ Παλαιοί.]** Οὗτω σιώρθου ὁ μεταφράσας τόδε τὸ βιβλίον Δουνδεῖλης, ΑΤ,
Οἱ δὲ Παλαιοί.—**Στ. 16, Δουλίχιον.]** Ἐκ τῆς Ὁδυσσείας ἀ, 246,
 ὅπου μέντοι φέρεται κατὰ φοτεκῆν, Δουλεχέω τε Σάμη τε καὶ
 ὑλήεντες Ζακύνθῳ, καθάπερ καὶ ἀνωτέρω (σελ. 243) Στράβων
 ἔχρησετο τῷ μαρτυρίῳ.—**Στ. 19, Αὔτη.]** ΗΔ, ΑΤ, Αὔτη.—**Στ. 21,**
 Αἶνος.] Χπελάμβανε τις τῶν περιοδευτῶν, ἀμφιβάλλων ὅμως, τὸ ὄρος
 τοῦτο Γάργαρον νῦν καλεῖσθαι, ἐν τῷ βορείῳ τῆς γῆς νήσου μέρει
 κείμενον (Ιδ. τὰς Γαλλ. σημ.). Οἱ δὲ νεώτατος τῆς Πελοποννήσου
 πίναξ ἐν μόνον ὄρος, καὶ τούτο νοτιώτερον, ἀγκεχαραχμένον ἔχει,
 καλούμενον Montagne noire, δ σημαίνει Μέλαν ὄρος.—**Στ. 26,**
Άσερία.] Ή νῦν Δασκαλεὸν, ή Διδασκαλεόν. α Πειραιές, νῆσος
 » καὶ (γρ. νῆσος, ή καὶ) Άσερίχη, φησὶν Ήσύχιος· ἵσως δὲ γρα-
 πτέον καὶ, Πειραιεῖς, ή γοῦν Πειρηεῖς, ὡς πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν
 οὗτω κληθείσις τῆς γῆς, διὰ τὸ πέρχεν αὐτῆς κεῖσθαι, ὥσπερ
 καὶ ὁ ἐν τῇ Αἰτιᾳ Πειραιεὺς, καὶ οἱ Πειραιεῖς. Εἶτε δὲ καὶ ἐν τῇ
 Κεφαλληνίᾳ τόπος, πρὸς ὃ ἔφθημεν εἰπόντες Μέλαντες ὄρες, γραφό-
 μενος νῦν ἐν τῷ γεωγραφικῷ τῆς Πελοποννήσου πίνακε Pirie, ὅμω-
 νυμῶν ἵσως πάλαι τῇ τῶν Πειραιών νήσῳ.

ΣΕΛΙΔ. 249, στ. 3, Λιμένες.] Ἐκ τῆς Ὁδυσσείας, δ', 846.—
Στ. 6, Ἄλακομενάς.] Ἄλακομενάς ταύτας καλεῖ ὁ Βυζάντιος Στέ-
 φανος.—**Στ. 8, Οἰδε.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴδε.—**Στ. 9, Οὐ γάρ ἀν-**
ἀντειδεῖσειλε τὴν.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐκ ἀντειδεῖσειλε δὲ τὴν. Νῦν δὲ
 ἀρέσκει μοι μᾶλλον γράφειν, Οὐ γάρ ἀν διέσειλε τὴν, περιελόν-
 τε τὴν οὐκ ἀναγκαῖαν τοῦ βῆματος πρόθεσσιν. Οἱ Δουνδεῖλης σιώρθου
 Οὐκ ἀν ἀντειδεῖσειλε δὲ τὴν. Εμνημόνευσε δὲ καὶ ἀνωτέρω (σελ.
 75) ταύτης τῆς διαζολῆς ὁ Στράβων.—**Στ. 11, Υψοῦ.]** Ἐκ τῆς
 Ἰλιάδος, υ', 12.—**Στ. 14, Σάμου.]** Ἐκ τῆς αὐτῆς, ώ, 753.—
Στ. 16, Μεσσηγύς.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, υ', 33.—**Στ. 18, Μελάμφυλος.]**
 Γράφε, Μελάμφυλος. Ἐπιδει τὰ σημειωθέντα μοι ἀλλαχοῦ (Στράβ.
 Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν ἀναγνώσ. σελ. 9').—**Στ. 23, Ή δὲ ίωνική.]** Εὖ
 ΕΔ, ΑΤ (ἀνάρθρου τε καὶ ἀσυνδέτου) ίωνική. ΔΓ, Ή ίωνική.
 —**Ἐπώκισο.]** ΗΔ, ΑΤ, Απώκισο.—**Δῆλον δὲ.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
 Δῆλον δὲ δὲ.

ΣΕΛΙΔ. 250, στ. 1, ΣÁΜΟΥΣ καλεῖσθαι τὰ ὑψοῦ.] ΔΓ, ΣΑΜΑΪΟΥΣ,

ελκυτολογοῦσα ἄπερ ἐν τοῖς πρόσδεν (σελ. 138) ἐσπειωσάμην.
— Εύρεσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εύρησθαι.—Στ. 3, Εφαίνετο.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ν', 13.—Στ. 10, Ασπίδι.] Μυηρουνεύσει καὶ ἐν τοῖς ἔξι (σελ. 389) τοῦ Ἀρχιλοχίου ἐπους τούτου.—Στ. 15, Ζάκυνθος.] Η ἀκέργειον σώζουσα μέχρι καὶ δεῦρο τοῦνομα, ἐπὶ τοσοῦτου δ' αὐξηθεῖσα πᾶλαι, ὡς εἰς Ἰσπανίαν ἀποίκους γείλαι,
οἵπερ ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν, τὴν ὑπὸ τοῦ Πολυδίου καλουμένην Ζάκυνθαν, ὑπὸ δὲ Ρωμαίων, οἵς ἡκολούθησε Στράβων (Μέρ. Α, σελ. 207) *Saguntum*, Σαγοῦντον· ἦς τὴν χώραν κατέχει νῦν ἡ καλουμένη *Murviedro* πόλις.—Πρὸς Εσπερίδας.] ΗΔ, ΑΤ, Πρὸς ἐσπέραν. — Στ. 14, Καὶ τῆς Πελοποννήσου.] Ἐκ ΔΓ καὶ τῶν προτέρων ἐκδόσεων προσειληφε τὸν σύνδεσμον. — Συνάπτουσα δ' αὐτῇ. *Πλείων δ'* ἐξὶν ὁ κύκλος κ. τ. λ.] Τὸ μὲν ἐξ ἡμετέρης, τὸ δὲ ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Συνάπτουσα δ' αὐτὴν πλέον. Ἐστιν ὁ κύκλος κ. τ. Όρα δὲ καὶ τὸν ἐκ τῆς διορθώσιος νοῦν δηλῶσαι τοῦ πολλὰ τοῖς κριτικοῖς πράγματα παρασχόντος χωρίου τοῦδε, ἀνωθεν ἀρξαμένοις τοῦτο λέγειν οἷμαι τὸν Γεωγράφον, ὅτι ἡ Ζάκυνθος κέκλιται πρὸς τὰς κατὰ Διεύην Εσπερίδας μικρῷ πλέον, ἡ ἡ Κεφαλληνία καὶ ἡ Πελοπόννησος, συνάπτει δὲ τὴν Πελοποννήσῳ ὁ δὲ κύκλος αὐτῆς πλείων ἐσὶ τῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα γαδίων. Ὅτι δὲ εἰκότως ἐτρεψί τὸ Εσπέραν εἰς τὸ Εσπερίδας, μηλοῖ μὲν καὶ τὸ τέλος τοῦ παραγράφου, μηλοῖ δὲ καὶ παραλλήλου ἔτερου τοῦ Στράβωνος χωρίου (Μέρ. Γ, σελ. 302), ἐν ᾧ καὶ αὗδις περὶ τῆς πρὸς τὰς Εσπερίδας γεωγραφικῆς σχέσεως τῆς Ζακύνθου ὁ λόγος ἐξὶν αὐτῷ· « Εἶτι δὲ καὶ λεπτὴ Εσπερίδων... κατέται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα » τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύν· καὶ ἔτι κατὰ τὴν « Ζάκυνθον, ἐν διάρματι γαδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. » Άι δέ Εσπερίδες εἰσὶ, κατὰ τὸν Δαμβόλην, αἱ αὐταὶ τὴν Βερενίκη, τὴν νῦν *Bernic*, ἡ *Bengasi* λεγομένη.—Στ. 18, Στάδιοι τρισχιλίοι τριακόσιοι.] Ἐν ᾧ δ' ἐφεδην παραδέμενος παραλλήλῳ χωρίῳ τρισχιλίους ἑξακοσίους φησὶ γαδίους εἶναι τὸ ἀφ' Εσπερίδων διάσημα· ἐσὶ μέντοι φάναι, ὅτι ἐκεῖ ὄλοσχερέστερον εἴρηκε, καὶ τὸν Ἰχθύν, τὴν ἄκρην τῆς Πελοποννήσου, συμπεριλαμβάνων.—Στ. 19, Τὰς Ἐχινάδας.] Τὰς νῦν καλουμένας κατὰ τὸν Μελέτειον Σχρόφας, παρὰ τὸ τῶν Ρωμαίων *Scrofa*, οὐ τὸ ὑποκοριεικὸν *Scrofulæ*, σημαίνει τὰς Χοιράδας, νόσου τὴν ἴδιωτικῶς καλουμένην Χελώνεα· παρὰ ταύτην δὲ ἐσήμαινον οἱ Ελληνες τῷ τῶν Χοιράδων ὀνόματι καὶ τοὺς ἐν

Θαλάσση σκοπέλους· καὶ νῆσοι· δὲ τινες Χαεράδες κυριωνυμικῶς· ἐκαλοῦντο, οἷον αἱ πρὸ τῆς Ιαπυγίας (Θουκυδίδ. 5, 35).—Στ. 20, Δουλίχιον.] ίσως τὸ γῦν Αἴνατολεικὸν, ή μᾶλλον Αἴτωλεικόν· εἶς γὰρ ἐν τῇ κατ' Αἴτωλίαν πλησίον τοῦ Αἰγαίου λιμνοθαλάττη (ίδε Chandler, *Voyag. dans l'As. min., et en Grèce, tom. III*, pag. 491).—Στ. 21, Οξεια.] Αὗται δὲ, ᾧ Στράβων συγκαταλέγει ταῖς Εχινάσι, μυστικώτεραι εἰσιν ὡν ἔφημεν Σκροφῶν· καὶ καλοῦνται τῷ αὐτῷ ὄνοματι Οξειαῖς, ὡς φησιν ὁ Μελέτιος, ἔτι δὲ καὶ Κουρτσολάραι (Curzolaires).—Στ. 22, Οίγιάδας.] Τὰς καλουμένας Δραγαμέσην κατὰ τὸν σχολιασθὲν τοῦ Θουκυδίδου, κατὰ δὲ τὸν Μελέτιον, Τρίγαρδον.—Στ. 24, Εἴκατόν· αἱ λοιπαὶ δὲ Εχινάδες (πλείους δὲ εἰσὶ, πᾶσαι λυπραὶ καὶ τραχεῖαι) πρὸ τῆς ἐκβολῆς. τ. λ.] ΉΔ (πλὴν τοῦ μεντέρου Δὲ [πλείους δὲ εἰσὶ] ἐξ ΕΔ παρειλημμένου), ΑΤ, Εἴκατόν· ΚΑὶ αἱ λοιπαὶ δὲ Εχινάδες πλείους εἰσὶ, πᾶσαι λυπραὶ καὶ τραχεῖαι, ΚΑὶ πρὸ τῆς ἐκβολῆς. Οὖσπερ διέγραψε μόνο ΚΑὶ συνδέσμους οὐκ ἐξέφρασαν οὔτ' ὁ ἀρχαῖος Λατένος μεταφράζεις, οὔτ' ὁ Ιταλός, Ό νοῦς, Λί λοιπαὶ δὲ Εχινάδες, πολλαὶ τὸν ἀρεθμὸν, καὶ πᾶσαι τραχεῖαι, καίνται πρὸ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰγαίου. Εἰσὶ δὲ αὗται, ᾧ ιδιωτικῶς Σκρόφας ἔφημεν καλεῖσθαι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν Οξειῶν, τῶν οὐ πρὸς τῇ ἐκβολῇ, ἀλλ' ἀπωτέρω καμένων.

ΣΕΛΙΔ. 251, στ. 3, Εἰς προσχοῦσα.] Ἐκ ΔΓ προσειληφε τὰς δύο ταύτας λέξεις, αἱ μεχλυσίς ἐσὶ τοῦ ρήματος, Προσχοῖ, ή Προσχώνυμα. — Στ. 4, Περιμάχητον δὲ ἐποίει.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκε τὸν σύνδεσμον. — Στ. 11, Μνησήρ κ. τ. λ.] Ἐκ τῶν Σοφοκλέους Τραχιών (στ. 9-15). — Στ. 29, Οὐ τίκτε.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδ. β', 628.

ΣΕΛΙΔ. 252, στ. 11, Αἴπαντας.] ίσ.γρ. Αἴπαντες, ὡς ὑπενόησεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης. — Στ. 14, Μυρτούντιον.] Μυρτάρε γῦν αὐτὴν καλεῖσθαι φησιν ὁ Μελέτιος. — Στ. 17, Εἴξ οὐ τοὺς Ήρακλέους.] Ἐκ ΔΓ καὶ ΕΔ, ΑΤ, Εἴξ αὐτοῦ Ήρακλέους. — Στ. 19, Παρατόπως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρὰ τόπον. Δύνκται δὲ ταύτου τῷ Εἴκτοπως, τουτέσει ἐξω τοῦ οἰκείου τόπου. Καὶ καταχωριζέσθω τὸ ἐπιόρημα ἐν τοῖς Δεξικοῖς· ἐπικυρεύσθω δὲ καὶ τὸ παρὰ τῷ Σουΐδᾳ Παράτοπον, ἐπιόρηματικῶς κακεῖνο τεθειμένον. — Στ. 20, Λέσκος.] Τὸ γῦν Κάσρον τῆς Μάγης, κατὰ τὸν Μελέτιον. — Στ. 21, Εὐικῆς.] ίσ.γρ. Θηλυκῶς.

ΣΕΛΙΔ. 255, στ. 4, Χαλκίου.] Οὗτοις ἔγραψε μονοφθόγγως, ὡς

ἐν τοῖς ἔξις γράφει καὶ ὁ Γερμανὸς ἀκοῦτης, ΑΤ, Χάλκειαν. — Στ. 5, Δέκυρνα.] Ἰσ.γρ. Ἀλίκυρνα, καθά φέρεται παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ καὶ παρὰ τῷ Πλενίῳ Halicystra. — Στ. 8, Μολυκρεια.] Ἐκ ΔΓ (ῶσπερ ἐγράφετο καὶ ἀνωτέρω, σλ. 240) ΑΤ, Μολυκρία. — Στ. 11, Χαλκείας.] Οφειλον κάντανθα Χαλκίας γράψαι, καθά φέρει τὰ πλιέω τῶν ἀντιγράφων. — Στ. 12, Ἀχελώου.] Εὐήνου, γραπτέου εἶναι φασιν οὐκ ἀπιθάνως τινες. — Στ. 16, Χαλκίαν.] Ωσαύτως ἐνθάδε καὶ ὁ Γερμανός. — Στ. 17, Μολυκρείᾳ.] ΗΔ, ΑΤ, Μολυκρίαν. ΔΓ, Μολυκρία. — Εῖτι δὲ τις καὶ πρὸς τὴν Καλυδῶν λίμνην.] Τῶν χριτικῶν τις ἐξερόυσηκέναι τοῦ χωρίου τὸ τῆς Λίμνης ὄνομα ὑπέλαβεν· εἶναι δὲ ταύτην τὴν Ὄνδινην ἡ Ὄνδιδα. Σκοπητέου μάντοι ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων τῷ Στράβωνι, μήποτε οὐτός ἐστιν ὁ γοῦν τοῦ χωρίου, Εῖτι δὲ καὶ πλησίον τῆς Καλυδῶνος λίμνη ὄμώνυμος, τουτέστι Χαλκίς, ἡ Χαλκίς καλουμένη· ὁ γοῦν Ομηρος (Ιλιάδ. β', 640) τοὺς Αἰτωλοὺς λέγων νέμεται

Χαλκίδα τ' ἀγγίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήσσαν,

δῆλός ἐστι πλησίον τῆς Καλυδῶνος τιθεῖς τὴν Χαλκίδα, ἢπερ οὐκ ἀπεικός καὶ λίμνην ὄμώνυμον παρακειται, ὡσπερ καὶ τὴν Βοιβηίδα (Ιλιάδ. β', 712). Ισορήσει δὲ καὶ Στράβων, μικρὸν ὑποβάτις, λυσιμαχίαν πόλιν καὶ λίμνην. — Στ. 24, Ήδε ἐν τῷ.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐ ἐν τῷ. ΔΓ, Ως ἐν τῷ.

ΣΕΛΙΔ. 254, στ. 2, Κωνώπα.] Ή νῦν Κωνωπίνχ, κατὰ τὸν Μιλέτιον. — Στ. 6, Επὶ τῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπὸ τῆς. — Στ. 17, Ἀποδέδεικται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Επιδέδεικται.

ΣΕΛΙΔ. 255, στ. 2, Νομιζόμενον.] Τῶν τις χριτικῶν φέτο δεῖν γράψειν, Όνομαζόμενον. — Στ. 12, Οἱ πατρός.] Ἐκ τῆς Όδυσσειας, β', 52. — Στ. 15, Ήδη γάρ.] Ἐκ τῆς αὐτῆς, δ', 16. — Στ. 17, Οὔτε γάρ.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸν σύνδεσμον. — Στ. 24, Ὅπομεῖναι,] ΗΔ, ΑΤ, Επιμεῖναι. — Στ. 26, Αὐγαίου.] Διώρδου τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, γράφων, Λυγαίου. — Στ. 29, Οἱ τε τὴν Ἀκτίν.] Ἐπιδει τὰς ἱαλικάς σημειώσεις. — Στ. 51, Οἱ τ' Ήπιαιρον (γρ. ἡπειρον).] Ἐκ τῆς ίλιάδος, β', 635.

ΣΕΛΙΔ. 256, στ. 13, Περὶ αὐτοῦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περὶ αὐτοῦ. — Στ. 26, Οὐδὲ γάρ.] Ἰσ.γρ. Οὐδέ γε.

ΣΕΛΙΔ. 257, στ. 5, Ως ἐκπίπτει... λεγόμενα Θουκυδίδης τε καὶ ἄλλοι, οἱ τὸν Ἀμφίλοχον κ. τ. λ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ως ἐκπίπτει...

218 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

λεγόμενα. Θουκυδίδης δὲ καὶ ἄλλοι τὸν Ἀμφίλοχον. Οὐοῦς,
Εἰς ἀληθές τὸ ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου λεγόμενον, ὅτε πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐκτίσθη
τὸ Ἀμφιλοχικὸν ἄργος, ἐκπίπτουσιν εἰς τὰ μὴ ἵσορούμενα ὑφ' Ομῆρου,
τουτέστιν ἀποπλανῶνται τῆς Ὀμηρικῆς ἴστορίας, ὃ τε Θουκυδίδης (β',
68) καὶ ἄλλοι, οἱ φασὶ τὸν Ἀμφίλοχον μετά τὴν ἀπὸ Τροίας ἐπά-
νοδον, καταλιπόντα τὸ ἐν Πελοποννήσῳ ἄργος, εἰς Ἀκαρυανίαν ἀπελ-
θεῖν, καὶ οὐκίσαι τὸ ἀπὸ αὐτοῦ κληθὲν Ἀμφιλοχικὸν ἄργος οὐ γέρ-
άν παρελεῖται Οὐηρος ἐν τῷ Καταλόγῳ τὸ Ἀμφιλόχου σύνομα, εἴ γε
συνερχότευσε τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ Τροίαν Ἀμφιλοχος. Ἐμπιμόνευσε ταῦ-
τας τοῦ Θουκυδίδου τῆς δόξης καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 53) ὁ
Στράβων.—Στ. 8, Φασι.] Ἐκ ΔΓ (συνδιδούστης τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ),
ΑΤ, Φασι.—Στ. 20, Ἄγριος.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ξ, 117.—Στ. 23,
Ἐπεὶ τὴν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπεὶ οἱ τὴν.—Στ. 24, Καὶ κατ' αὐτόν.]
Ἐκ ΔΓ, προσειληφα τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΔ. 258, στ. 2, Κουρῆτες τ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ξ, 529.
—Στ. 11, Τοὺς Αἰτωλοὺς εἰπών.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰπὼν τοὺς Αἰ-
τωλούς.—Μηδεπώποτε.] Ἰσ.γρ. Μηδέποτε.—Στ. 13, Δυσχω-
ρίας.] Ἰσ.γρ. Δυσχερείας.—Στ. 19, Πόλεων· δικάτη δ' ὕζερον
γενεᾶ.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Πόλεων δέκα· τῇ δ' ὕζερον γενεᾶ. Λί-
πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Πόλεων δέκα· τῇ δ' ὕζερον δικάτη
γενεᾶ.—Στ. 21, Παρατίθησι δὲ τούτων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρα-
τίθησι δὲ καὶ τὰ τούτων.—Στ. 26, Θρεφθέντα.] Εξ ΕΔ, ΑΤ,
Τρεφθέντα.

ΣΕΛΙΔ. 259, στ. 4, Γενεᾶς.] Ἀμεινον γράρεται, Γενεᾶς, ἐν
ταῖς Χρηζομαθείαις (Στράβ. Μέρ. Γ, σελ. 397).—Στ. 16, Ωρειλε-
μὲν τοῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Ωρειλε μέντοις γε τοῖς. ΔΓ (διχα τῶν
συνδέσμων), Ωρειλε τοῖς.—Στ. 19, Ἡπ' ἄλλοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
Ἐπ' ἄλλοις.—Στ. 24, ΤΟΪΤΟ δὲ καὶ τό.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸν
δεύτερον τῶν συνδέσμων. Ἰσ.γρ. ΤΟΪΤΩ.

ΣΕΛΙΔ. 260, στ. 1, Ἰσως δῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἰσως δέ.—Στ. 4,
Διειμείναντος.] ΗΔ, ΑΤ, Διειμένοντος.—Στ. 5, Τὸ τῶν Επειῶν
ἡ Ἰλείων.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ τῶν Επειῶν λέγων. Προηγησαμένου
γάρ προσεχῶς τοῦ Φήσας, οὐκέτι χώρα καταλείπεται τῷ λέγων.
Συνῆκε τὸν πλεονασμὸν καὶ ὁ Κασσωνὸς ἀλλὰ διώρθου οὐ πιθανός,
ἴσοις δοκεῖν, Τὸν τῶν Επειῶν λεών.—Στ. 9, Ή τοῦτο.] Ἀπο-
κατέστησε τὴν ἀρχαίνην γραφὴν, ΑΤ, Ή τοῦτο.—Στ. 10, Κρατου-
μένοντος.] ΗΔ, ΑΤ, Κρατουμένοις.—Ἐπ' ἵστοις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Επ'

τοις.—Στ. 12, Ἐπελθόντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀπελθόντας.—Στ. 25, ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, νὴ Δία, διδώς εὐθύνας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς, καὶ διαδοὺς εὐθύνας.

ΣΕΛΙΔ. 261, στ. 13, Ἀρχέμαχος.] Ὁ τὰ Εὔβοικὰ συγγράψας (ιδ. ἀθήν. σελ. 264), δις παρὰ τοῖς ὑπὸ τοῦ Βιλλοισῶνος ἐκδοθεῖσιν ἔτυπταῖς τοῦ Ὀμῆρου (σελ. 76) Ἀγγέμαχος οὐκ ὀρθῶς γράφεται.
—Στ. 23, Κουρίου.] Σκοπητέον μὴ τοῦτο, ἢ πλησίον τούτου ἐσὶ, τὸ ὑπὸ καλούμενον Ἀποκοῦρε, ὡσπερ ἐμαθόν εἰς τεινος τῶν ὁμογενῶν ἐμοὶ, τοιοῦτον ἐκεῖ σώζεσθαι ταῦτην τόπου τενὸς ἴδιωτικὸν ὄνομα, φήσαντος.
—Στ. 25, Ἀφραίους.] Διόρθου τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, γράφων, Ἀγραίους.—Στ. 27, Φασί.] Γραπτέον εἶναι μοι δοκεῖ,
Φασί, ὁ Ὀμῆρος δηλουότι, οὐ καὶ τὸ ἔξης ἐπος.

ΣΕΛΙΔ. 262, στ. 2, Ωκεον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ξ, 116.—Στ. 7, Περὶ μέρους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Περὶ μέρος.—Στ. 9, Κουρῆτες.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι, 529.—Στ. 16, Τοιούτους.] Ἀποκατέσπα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ (τυπογραφικῶς ἵσως ἡμαρτημένου), Τούτους.
—Στ. 18, Ἐμπεπλεγμένα.] Αἱ πρότεραι ἐκδόσεις, Ἐμπεπλεγμένοι. Ὁ Δουνδεῖλης διώρθου, Ἐμπεπλεγμένους (πρὸς τὸ Κουρῆτας).—Στ. 19, ἄλλως.] Ἀποκατέσπα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, ἄλλαις.—Στ. 25, Κατὰ μικράς.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ μικράς.—Στ. 28, οἷς δὲ τύπῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, οἵς, ὡς τύπῳ.

ΣΕΛΙΔ. 263, στ. 2, Διακόνων· ὡς καὶ τά.] ΗΔ, ΑΤ, Διακόνων τα, καὶ τά.—Στ. 3, Καὶ τῶν Σαμοθρακῶν.] Ἰσ.γρ. Καὶ τὰ Σαμοθρακῶν.—Στ. 6, Τρόπος.] Ἰσ.γρ. Τόπος.—Στ. 8, Ἐπεὶ δὲ δι' ὄμωνυμίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπειδὴ δὲ ὄμωνυμία. ΔΓ, Ἐπεὶ δὲ ὄμωνυμία : Ἐπεὶ δὲ δι' ὄμωνυμία.—Στ. 10, Παρεκβάσει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παραβάσει.—Στ. 14, Εἴναι γάρ καὶ τινα τοιοῦτου ζῆλον... καταφρονηθῆναι λέγουσιν ὑπὸ τῶν Περσῶν.] Τοῦτο παρατιθέμενος Στράβωνος τὸ χωρίον ὁ Βυζάντιος Στέρανος, οὗτως ἐκφέρει (κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν κριτικῶν διορθώσεις), αἱ Εἴναι δὲ καὶ τοιοῦτον « τινα ζῆλον ἐν τοῖς Ἑλλησιν, ὡς καὶ Ἰάονας ἐλεγχίτωνας εἰρῆσθαι, » ΚΑὶ ΚΡΩΒΥΛΟΝ ΚΑὶ ΤΕΤΤΙΓΑ ΕΜΠΛΑΚΕΣΘΑΙ, καὶ τοὺς περὶ « Δεωνίδαν κτενιζομένους τὴν κόμην, ὅτ' ἐξήσσαν εἰς τὴν μάχην, κατεψοφονθῆσαν (ἴσ.γρ. καταφρονηθῆναι φασίν) ὑπὸ Περσῶν ». Εἶνι οὖν ὑπουρεῖν, κατὰ τοὺς κριτικούς, ὅτι τὰ κεφαλαίοις σοιχείοις γεγραμμένα ἐξερρόνησαν τοῦ Στραβωνείου χωρίου, δι' ἀβλεψίαν τῶν ἀντιγραφίων. Καὶ τὸ μὲν Ἰάονας ἐλεγχίτωνας ἐξ Ὀμῆρου (Ιλιάδ. ν', 685)

εἰληπται, τὸ δὲ περὶ Κρωνίου λεγόμενον, ἐκ τοῦ Θουκυδίδου (ά, 6), τὸ δὲ περὶ Λεωνίδου, ἐκ τοῦ Ηροδότου (ή, 208). — Στ. 20, Πλεοναχῶς τὸ ἐτυμολογεῖν.] Ή περικιρετέον τὸ ἀρθρον, ἡ μεταθετέον, γράφουταις, Τὸ πλεοναχῶς ἐτυμολογεῖν.—Στ. 22, Πρῶτον.] Ἰσ.γρ. Πρώτων.—Στ. 28, Κρινάμενος.] ἐκ τῆς Ἰλιάδος, τ', 193.

ΣΕΛΙΔ. 264, στ. 4, Δῶρα.] ἐκ τῆς αὐτῆς, τ', 248.—Στ. 5, ὅτι δ' ἡ ἐνόπλιος ὄρχησις σρατιωτικὴ, καὶ ἡ πυρρίχη δηλοῖ καὶ ὁ.] ΗΔ, ΑΤ, Ή δὲ ἐνόπλιος (ΔΓ, ἐν ὄπλοις) ὄρχησις, ἡ σρατιωτικὴ, καὶ ἡ πυρρίχη δηλοῖ δὲ καὶ ὁ (ΔΓ, δηλοῖ καὶ ὁ).—Στ. 8, Ἐπὶ τὰ σρατιωτικά.] Ἀποκατέστη τὴν προτέραν γραφήν, ΑΤ, Καὶ τὰ σρατιωτικά.—Στ. 9, Τοσαῦτα.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοιαῦτα.—Στ. 12, Ποιεῖσθαι, τὰς μὲν, μετὰ μουσικῆς.] ἀναπλήρου τὸ ἀβλεψίᾳ τυπογράφου κολοβωδέν χωρίου, γράφων, Τὰς μὲν σὺν ἐνθουσιασμῷ, τὰς δὲ, χωρίς, καὶ τὰς μὲν, μετὰ μουσικῆς.—Στ. 15, Ἀσχολημάτων, καὶ ὄπωσον τρέπει.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀσχολημάτων, τὸν δὲ ὄντως (ἄλλ. οὗτως) νοῦν τρέπει.—Στ. 24, Αμεινον δ' αὐ λέγοις τις, Οταν εὑδαιμονῶσιν.] Φιλοσοφωτάτως τοῦδ' ὁ Στράβων, εἴπερ οὐκ ἔσιν εὑδαιμονεῖν ἀρετῆς δίχα.—Στ. 27, Γεγίνηται.] ΗΔ, ΑΤ, Γένηται.

ΣΕΛΙΔ. 265, στ. 3, Μουσικὴν ἐκάλεσσεν ὁ Πλάτων... τὴν φελοσοφίαν.] ἐν τῷ Φαιδρῷ (σελ. 61) τὸν Σωκράτην παράγει τοῦτο λέγοντα. — Στ. 12, Καὶ Διά.] Λείπουσιν ὅλως ταῦτα ἐν ταῖς Χρησμοχθείσις (σελ. 398). ἐν δὲ τῷ προκειμένῳ χωρίῳ, αἱ μὲν πρότερον ἐκδόσεις ἔφερον, Νὴ Δία, ὅπερ ὄφειλον ἔσως κατὰ χώραν ἔσται, μηδὲ τῷ Γερμανῷ ἀκολουθῆσαι ἐκδότῃ γράψαντε (ἐκ ΔΓ), Καὶ Διέ· ὅπερ καὶ ἔτερός τις τῶν ἐπισήμων κριτικῶν (Ιδ. Σχαιφέρ. σημ. εἰς τὸ Διεύνυσ. Περὶ συνθ. ὄνομ. σελ. 298) ἐσημειώσατο.—Στ. 13, Ἰαχόν τε... δαιμονα.] Ή συνάρτησις καὶ ὁ νοῦς, Ἰαχόν τε καλοῦσι καὶ τὸν Διόνυσον, καὶ τὸν δαιμονα τὸν ἀρχηγέτην τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος, καὶ οὐχ ὡς ἐξεδέξαντό τινες τῶν κριτικῶν, πρὸς τὸ Δήμητρος συνάγαντες ἀμέσως τὸ Δαιμονα (Ιδ. Sainte-Croix, *Recherch. sur les mystér. du paganism. tom. I, pag. 203, édū. 1817*).

ΣΕΛΙΔ. 266, στ. 5, ἐκ ποδῶν.] ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου, ΑΤ, Εκ ποδῶν.—Στ. 20, Καὶ Σεπυλήνην.] Ο δὲ τὰς Χρησμοχθείσας γράψας (Στοάδ. Μέρ. Γ, σελ. 398) ἔφερε, Καὶ Σεπυλήνην καὶ ΚΥΜΗΝΗΝ, ὅπερ ἡμεῖς ἐτρέψαμεν εἰς τὸ ΚΥΒΗΒΗΝ. Καὶ Κυβήνη γάρ

καὶ Κυβέλη ἐκαλεῖτο ἡ τῶν Θεῶν μήτηρ.—Στ. 23, Εἶτέρους.] Ἰσ.γρ.
Ἐπέρως.—Στ. 25, Ὑπονοιῶν.] Τουτέσιν, ἀλληγοριῶν, ὥσπερ ἐσ-
τρυῖται ὁ Πλούταρχος (Πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημ. ἀκούειν,
§ 4), αἱ Ταῖς πάλαι μὲν ὑπονοίαις, ἀλληγορίαις δὲ υῦν λεγομέναις»,
αἱς ἔχαιρον μάλιστα οἱ Στωῖκοι.

ΣΕΛΙΔ. 267, στ. 7, Αποδειχθέντων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αποδε-
χθέντων.—**Στ. 9, Τῶν Θεῶν... συνοικεῖων.**] Τρισὶ σιγμαῖς διέζησα
τὰς λέξεις, ἐξερρυπήσαε τι τοῦ χωρίου ὑπονοῶν.—**Στ. 11, Οὐ κατὰ**
τὸν Όμηρον.] Ήδη ἡ προσθήκη τῆς ἀρνήσεως. Ψευδές γάρ τὸ τὸν
Όμηρον συγχέειν τοὺς Φρύγας τοῖς Λυδοῖς ἀλλως τε καὶ πολλαχοῦ
τῆς Γεωγραφίας (Μέρ. Α, σελ. 34, καὶ Μέρ. Γ, σελ. 50 καὶ 65) τοῦ
Στράβωνος ἐπειπόντος τοῖς Τραχυκοῖς, ὃς μὴ κατὰ πάντα συμφω-
νοῦστιν Όμηρω.—**Στ. 12, Άλλ' ὁ λιποῦσαι.**] Ἐκ τῶν Εὐρεπίδου Βακχῶν
ταῦτα τε καὶ τὰ ἔξης (Βάκχ. 55, 73-87, καὶ 120-134).—**Στ. 19,**
Κυβέλης.] Οὔρειλον ἐᾶσσαι τὸ δωρεικὸν Κυβέλας κατὰ χώραν, καὶ περ
ιωνικῶς, Κυβέλης, γραφόμενον ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν Εὐρεπίδου.

ΣΕΛΙΔ. 268, στ. 1, Άνα δὲ Βακχεῖαν σύντονον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ,
Άνα δὲ βακχεῖα συντόνῳ.—**Στ. 2, Άδυνοᾶν.**] Ήδη, ΑΤ, Άδυ-
νοα. Η συνάρτησις ἀπὸ τῶν ἄνωθεν, Άνεκρασαν δὲ βακχεῖαν σύν-
τονον πυγύματι αὐλῶν ἀδυνοᾶν Φρυγίων, τουτέσι, συνέμιξαν τὴν βακ-
χικὴν μανίκην τῷ φυσήματι τῶν ἡδεῖκην φωνὴν ἰέντων Φρυγίων αὐλῶν.
—**Στ. 10, Καὶ ἐν Παλαιήδῃ.**] Μηκέτι σωζομένῳ δράματι.—**Στ. 18,**
Τέτταρες Ολυμποὶ καλούμενοι... [καὶ ὁ] τῆς κ. τ. λ.] Ἐξιζα τρὶς μετά
τὸ Καλούμενος, προσθεῖς καὶ τὸν ἔξης σύνδεσμον μετά τοῦ ἀρθροῦ,
διὰ τὸ προφανῶς κεκολόβωμένον τοῦ χωρίου λείπουσι γάρ ἐκ τῶν
τεσσάρων δύο Ολυμποῖς. Λίγη χρησιμάθεια (Μέρ. Γ, σελ. 398) φέρουσι
πληρέσερον, αἱ Οὐρανοὶ οἵτινες... Καὶ ὁ Μύσιος, καὶ ὁ Μακεδονικὸς, καὶ ὁ παρ' Όμηρῳ ὑπερουράνιος. η
Καὶ ὁ μὲν Μακεδονικὸς, η Θετταλικὸς (λέγεται γάρ ἀμφοτέ-
ρως), οὗ καὶ Στράβων (σελ. 59, 100, καὶ 477) μνημονεύει, καλῶς
ἔχει περὶ δὲ τοῦ Υπερουρανίου διεξάγειν ἔξεσιν. "Ισως ἀντ' αὐτοῦ
τὸν ἐν τῇ Ἡλείᾳ τῆς Πελοποννήσου Ολυμπον, τὸν ἀνωτέρω (σελ. 100)
μνημονευθέντα, θετέον, η τὸν ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ (Μέρ. Γ, σελ. 76).
—**Στ. 19, Εἴτε δέ.**] Ήδη, ΑΤ, Εἴτε δέ.—**Μυσός.**] "Ισ.γρ. Μύσιος, ὃς
φέρεται ἐν ταῖς Χρησιμαθείαις, καὶ παρὰ τῷ Στράβωνι κατωτέρῳ
(σελ. 410, καὶ 426).—**Στ. 25, Μίμνων που κατ'.**] Εξ ΕΔ, ΑΤ,
Μίμνων τὴν κατ'. ΔΓ, Μίμνων του κατ'.

ΣΕΛΙΔ. 269, στ. 6, Τῆς μητρὸς τὸ παιδίον.] ὅτι παρωδεῖ ἐν θάδε Στράβων τὴν γνωριμωτάτην παροιμίαν, Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον, τὴν ἐπὶ τῶν ἔξωμοιωμένων προσώπων ἡ πραγμάτων ἔκείνοις, ὑπὸ ὧν ἐγενήθησαν, ἡ ἐδιδάχθησαν, ἡ ἄλλως ποιειτεῖθησαν, λεγομένην, οὐδεὶς γ' ἐνόσσε πλὴν τοῦ Οὐαλεσίου (ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἀρποχορείων. σημ. σελ. 151). Τῷ δὲ Πατρὸς ἀνδυπέβαλε παιζων τὸ Μητρὸς, διὰ τὴν Ρέαν, μπέρα θεῶν καλουμένην. Οὐοῦς, Καὶ ὁ Σαβάζιος δὲ ὁ κατὰ τὴν Φρυγίαν οὗτος ἔξωμοιωται τοῖς τελουμένοις τῷ Διονύσῳ ὑπὸ τῶν Θρακῶν, ὃς φαίνεται ἀπὸ τούτων ἔκεινα γενέσθαι. Ήν δὲ Διονύσου ἐπώνυμον ὁ Σαβάζιος, καὶ ὁ Σαβός· οὗτοι δὲ ἐκαλοῦντο καὶ οἱ βακχεύοντες περὶ αὐτὸν καὶ μανόμενοι ὄντεν καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συντίθεται Ζαβοὺς ἔτι νῦν λέγει τοὺς παράφροντας.—Στ. 7, Παράδων τὰ τοῦ Διονύσου.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Παραδειδόμενος τοῖς Διονύσοις. Ετέρω ΔΓ, Παραδόντα τοὺς Διονύσου.—Στ. 15, Βόμβυκας.] Ἰσ.γρ. Βέμβικας.—Δακτυλόδεικον.] Εἴτε ΕΔ (συνχρόνης τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφρασθῆ, ἐρμηνεύσαντες, *digitis tactilem*), ΑΤ, Δακτυλόδεικον. Οὐ δὲ Ἰταλὸς μεταφρασθῆ, φίσας, *fatio colle dita*, δηλός ἐστιν ἀναγνούντις, ἡ διεορθοῦν βουληθεῖς, Δακτυλότυκτον, ἢ Δακτυλότευκτον.—Στ. 24, Οἱ Φρύγες Θρακῶν ἀποτοι εἰσιν.] Ἱδε ἀνωτέρω (σελ. 10) καὶ ἐν τοῖς ἔξης (Μέρ. Γ, σελ. 73).—Στ. 26, Συνάγοντες.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Συνάπτοντες.

ΣΕΛΙΔ. 270, στ. 13, Βερεκυντίους.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Βρεκυντίους.—Στ. 14, Νάβλας.] Ἀρσενικῶς, ὁ Νάβλας, καὶ θηλυκῶς, ἡ Νάβλα, ὥσπερ ὁ Νάφθας καὶ ἡ Νάφθα, καὶ ἔτερα τῶν ἔιδυτῶν ὄνομάτων. Εὑρηται δὲ καὶ οὐδετέρως παρ' Ήσυχίῳ τὸ Νάβλον.

ΣΕΛΙΔ. 271, στ. 4, Οὔρειαι... ἐξεγένοντο.] Εἴτε ΕΔ, ΑΤ, Οὔρειαι... ἐγένοντο. Τὰ δὲ ἐπη ἐκ μὴ σωζομένου ποιήματος Ήσιόδου.—Στ. 7, Γράψας.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Στέψας.—Στ. 8, Οἱ δὲ οὐ τούς.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Οἱ δὲ οὐ τούς.—Στ. 10, Πρώτους ἐν.] Ἰσ.γρ. Πρώτους τοὺς ἐν.—Στ. 17, Κορύβαντα.] ΔΓ, Κύρβαντα, ὀρθωτέρα ἵσως, θιέτης γε ἡν ἔκτισε πόλιν τὴν Ἱεράπετυν, Κύρβαν τὸ πάλαι καλουμένην, κατὰ τὸν Βυζάντιον Στέφχον. Καὶ Καλλίμαχος δὲ (Τύμ. εἰς Δία, 46) Κύρβαντας καλεῖ τοὺς Κορύβαντας. «Κύρβαντες, Κορύβαντες.—Κυρβάσαι, ἀποσκιρτῷν» φησὶν Ήσύχεος. Λέγεται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ, «Κυρβάσια, ἐπίπλεων κροῦσιν» ἀνδ' οὐ γραπτέον ἵσως, Κυρβασίαν, ἐπὶ ποδῶν κρεῦσιν.—Στ. 27, Όμως.] Εἴτε ΕΔ, ΑΤ, Όμοιως.